

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 17 юни 1993 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов

Милчо Костов

Цанко Хаджистойчев

Станислав Димитров

Нено Неновски

Николай Павлов

Теодор Чипев

Милена Жабинска

Любен Корнезов

Пенчо Пенев

Александър Арабаджиев

при участието на секретар-протоколчика Цвета Минева, в закрито заседание на 15 юни 1993 г. разгледа докладваното от съдията Станислав Димитров конституционно дело № 12/1993 г. и за да се произнесе взе предвид:

Делото е образувано по искане на 63-ма народни представители за установяване на противоконституционност на "изменения и допълнен чл. 10, ал. 7 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/, приет на 20 май 1993 г. от 36-о Народно събрание и обнародван в ДВ, бр. 48 от 4.6.1993 г."

В искането, се поддържа, че това допълнение на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ е в нарушение на чл. 17, ал. 3 и 5 от Конституцията - собствениците на земята, върху която е отстъпено право на строеж на трети лица са

вносителите ѝ в ТКЗС; правото на строеж не е отстъпено от собствениците на земята, а от държавни или общински органи, без тази земя да е била държавна или общинска; частната собственост е неприкосновена; принудително отчуждаване на собственост може да става само за държавни и общински нужди, но не и за нужди на граждани; социалната мотивировка в текста с поставеното условие отстъпеното право на строеж да е единственият жилищен имот на получилия правото на строеж в същото населено място, без да се взимат предвид жилищните имоти изобщо в страната, е неиздържана. В искането се подчертава и обстоятелството, че много собственици на такива имоти /с отстъпено право на строеж на трети лица/ са си възстановили вече правата на собственост и са ги застроили или отчуждили, а други, които още не са възстановили правата си, не ще могат да сторят това. По този начин новият текст на т. 2 към чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ поставя в неравностойно положение правата на определен кръг граждани.

След анализ на изложените съображения и доводи в обстоятелствената част на молбата на групата народни представители Конституционният съд констатира и прие, че предмет на искането за установяване на противоконституционност е § 1 от Закона за изменение и допълнение на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗИДЗСПЗЗ/, обнародван в ДВ, бр. 48 от 4 юни 1993 г., в частта му, с която чл. 10, ал. 7 се изменя, като се допълва с новосъздадената точка 2. Съгласно тази точка не се възстановяват правата на собствениците върху земи, които са били включени в трудовокооперативни земеделски стопанства, държавни земеделски стопанства или в други образувани въз основа на тях селскостопански организации и се намират в строителните граници на населените места, ако върху тях е отстъпено право на строеж на физически лица, строежът не е започнал и законоустановените срокове не са изтекли, но имотът, върху който е отстъпено правото на строеж е единственият жилищен имот за получилия правото на строеж в същото населено място

към датата на отстъпеното право на строеж и до влизането на този закон в сила.

Конституционният съд намира, че искането е допустимо. Налице са изискванията на чл. 150, ал. 1 от Конституцията - съдът е сезиран от повече от една. пета от народните представители, както и на чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията, които оправомощава Конституционният съд да се произнася по искания за установяване на противоконституционност на законите.

Като заинтересовани страни по делото трябва да бъдат конституирани Председателският съвет на Народното събрание, Министерският съвет и Министерството на земеделието, на които да се даде възможност за представяне на писмени становище по делото.

Конституционният съд, по изложените съображения и на основание чл. 19, ал. 1 и чл. 18, ал. 2 от Закона за Конституционния съд

ОПРЕДЕЛИ:

Допуска за разглеждане по същество искането на 63-ма народни представители от 36-о народно събрание за установяване на противоконституционност на § 1 от Закона за изменение и допълнение на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ДВ бр. 48 от 4 юни 1993 г./ в частта му, с която чл. 10, ал. 7 се изменя и допълва с точка 2.

Конституира като заинтересувани страни по делото Председателският съвет на Народното събрание, Министерският съвет и Министерството на земеделието, на които да се изпратят преписи от искането и настоящето определение, като им дава 14-дневен срок от съобщението за представяне на писмени становища.

Председател: Асен Манов